

[Avaleht](#) > ... > [Kohtuasja Algamine](#) > [Vahendus](#) > [Lepitamine Perekonnaõiguslike Vaidluste Puhul](#) [Lepitamine Perekonnaõiguslike Vaidluste Puhul](#) > [Spain](#)

Lepitamine perekonnaõiguslike vaidluste puhul

Sisu koostaja:

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1. Lepituse reguleerimine

Hispaanias ei ole perelepituse eraldi reguleeritud, aga see on tsiviilasjana hõlmatud [6. juuli 2012. aasta seadusega 5/12, mis käsitleb vahendust tsiviil- ja kaubandusajades](#) ning millega reguleeritakse vahendust neis valdkondades üldisemalt.

Nimetatud seaduse 5/12 artiklid 3 ja 27 sisaldavad konkreetseid norme vahenduse kohta piiriülestes asjades.

Mõned autonoomsed piirkonnad, millel on selles valdkonnas pädevus, reguleerivad vahendust võrdlemisi sarnaselt siseriiklikule õigusele. Autonoomsete piirkondade vahendust reguleerivate õigusnormidega saab tutvuda [siin](#).

2 Perelepituse menetlus

Hispaanias on perelepituse täielikult vabatahtlik ning juhendub muu hulgas konfidentsiaalsuse, poolte võrdsuse ja lepitaja erapooletuse põhimõtetest.

Õigusasutustel on õigus lepitusemenetluse kohta aru anda ja kutsuda või juhendada pooli nõustamisel osalema. Samuti võivad nad näha kohtuotsuses lepituse ette meetmena, mis on eeltingimus mõne muu käsitletavat küsimust puudutava menetluse või vaidluse algatamiseks. Mõne autonoomse piirkonna õigusaktidega on õigusasutustel lubatud suunata pooled nõustamisele kohustuslikus korras ja pooltele on ette nähtud võimalus lisada lepituses osalemise klauslid järgnevasse menetlustesse (vt [Kataloonia tsiviilseadustiku artikkel 233-6 \[Codi Civil de Catalunya\]](#)).

Lepituse hõlbustamiseks juhtudel, mis hõlmavad muu hulgas piiriülest perelepitust, on lepitust käsitlevate üldiste õigusaktide kohaselt lubatud lepitusemenetlust toimetada videokonverentsina või muude heli või pildi edastamist võimaldavate elektrooniliste vahendite abil. Pooled võivad kasutada lepitust enne kohtumenetluse algust või selle käigus ning isegi pärast selle lõppemist, et muuta selle tulemust või lihtsustada kohtuotsuse täitmist.

Lepitusmenetlus on võrdlemisi lihtne, olenemata sellest, millal see toimub. Pooled võtavad ühendust enda valitud lepitajaga või juhul kui neil on kohtus pooleli perekonnaasi, siis kohtuniku määratud lepitajaga. Esimene kohtumine on nõustavat laadi: sellel tutvustatakse pooltele lepitusemenetluse üksikasju ning kui mõlemad pooled on menetlusega päri, võib see alata. Lepitaja juhivad lepitusemenetluse raames toimuvaid kohtumisi. Ta annab kummalegi poolele võimaluse avaldada oma arvamust ja teeb kõik selleks, et pooled jõuaksid kokkuleppele. Menetlus lõpeb kas kokkuleppega või kokkuleppeta kõigis või mõnes küsimuses. Tulemus protokollitakse vastavas aruandes ja juhul kui on saavutatud kokkulepe, tuleb see esitada kinnitamiseks õigusasutusele. Kui kokkulepe ei hõlma alaealisi või puudega lapsi, võib selle esitada notarile, kes võib vormistada selle avaliku aktina. Seejärel võib kokkuleppe täitmisele pöörata.

Kui pooled alustavad perelepitust enne kohtumenetluse algust ja jõuavad selle käigus kokkuleppele, muudab see kohtumenetluse kiiremaks, sest sel juhul kohaldatakse poolte suhtes lihtsustatud menetlust, mille käigus

esitavad nad oma kokkuleppe perekonnohtule (*Juzgado de Familia*), kes kinnitab kokkuleppe, kui see ei ole vastuolus seadustega või abielupaari võimalike alaealiste või puudega laste huvidega (vt [tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 777](#)).

Kui kohtumenetlus on alanud ilma lepituseeta, võib kohtunik kohtuasja asjaolusid arvestades leida, et pooled peaksid lepitust proovima ning perekonnohtu saadab nad tasuta nõustamisele. Kui pooled otsustavad lepituse kasuks, siis kohtumenetlust ei peatata, välja arvatud juhul, kui pooled seda taotleavad, ning kui lepituse käigus jõutakse kokkuleppele, siis kohus kinnitab selle. Kui aga pooled kokkuleppele ei jõua või lepitusega ei nõustu, tehakse kohtuotsus kõikides neis küsimustes, milles pooled ei ole kokkuleppele jõudnud (vt [tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikkel 770](#)).

Perelepitust ei kasutata menetlustes, mis puudutavad pooltevahelist soolist vägivalda.

Nõustamine on tasuta, kuid lepituse enda kulud kannavad pooled, välja arvatud juhul, kui neil on õigus saada õigusabi. Teave õigusabi ja selle saamise tingimuste kohta on kättesaadav [selle lingi](#) kaudu.

3 Perelepitaja elukutse ja lepitaja leidmine

Lepitajal peab olema kõrgharidus või rakenduslik kõrgharidus ning peale selle peab ta olema saanud spetsiaalse lepitusalase väljaõppe selleks akrediteeritud õppeasutuses.

Perelepitajana praktiseerimiseks ei ole registrisse kandmine vajalik, kuid loodud on registrid, kus lepitajad saavad ennast registreerida nii riiklikul tasandil (lepitajate ja lepitusasutuste register, mille veebisaidi aadress on esitatud allpool – *Registro de Mediadores e Instituciones de Mediación*) kui ka autonoomsete piirkondade tasandil.

Avalikku lepitusteenust osutatakse peaaegu kõikides autonoomsetes piirkondades. Teavet selle kohta saab autonoomsete piirkondade asutuste veebisaidilt lepitust käsitlevast rubriigist, kus on rohkem või vähem üksikasjalikult selgitatud, kuidas lepitussüsteem toimib, ning lepitajate registri olemasolu korral on esitatud registri link. Tavaliselt on veebisaidil ka vorm lepituse taotlemiseks konkreetselt sel eesmärgil loodud asutustelt.

Perelepitaja leidmiseks tuleb täpsustada, kas lepitus toimub pärast kohtumenetluse algust või kohtumenetlusest eraldi. Kui lepitust taotletakse pärast kohtumenetluse algust, saadab vastav perekonnohtu pooled asjaomase autonoomse piirkonna kohtu või lepituskeskuse juures tegutseva perelepitaja juurde. Kui lepitust kasutatakse enne kohtumenetlust või kohtumenetlusest sõltumatult, peab pool perelepitaja ise leidma. Kasuks võivad olla järgmised teabeallikad:

– eespool osutatud riiklik lepitajate ja lepitusasutuste register:

([link veebisaidile](#));

– järgmised justiitsministeeriumi soovitatud asutused:

([link veebisaidile](#));

– kohtute üldnõukogu (*Consejo General del Poder Judicial*) soovitatud lepitustalitused provintssides:

([link veebisaidile](#));

– autonoomsete piirkondade loodud lepitustalitused. Vastav teave on tavaliselt avaldatud autonoomsete piirkondade asutuste veebisaitidel.

Peale selle saab lisateavet perelepituse menetluse, kohaldatavate õigusaktide, autonoomsetes piirkondades pakutavate lepitusteenuste ja asjaomaste formaalsuste kohta [kohtute üldnõukogu veebisaidilt](#).

■ Viimati uuendatud: 31/12/2024

Käesoleva veebilehe omakeelset versiooni haldab Euroopa õigusalse koostöö võrgustiku vastav riiklik kontaktpunkt. Tõlked on teostanud Euroopa Komisjoni teenistused. Originaali tehtavad võimalikud muudatused asjaomase riikliku ametiasutuse poolt ei pruugi kajastuda tõlkeversioonides. Komisjon ja Euroopa õigusalse koostöö võrgustik ei võta mingit vastutust ega

kohustusi seoses käesolevas dokumendis esitatud või viidatud teabe ega andmetega. Palun lugege õiguslikku teadaannet lehekülje eest vastutava liikmesriigi autoriõiguste kohta.